

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **Ł. D.**

skazanego za przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inn.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 października 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. II Ka 258/22 zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 14 grudnia 2021 r., sygn. II K 1102/19

na podstawie art. 532 § 2 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Zawarty w kasacji wniosek obrońcy skazanego Ł. D. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 2 k.k.w.). Zastosowanie tej instytucji może nastąpić wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo

wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w trybie art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Gdy trafność zarzutów nie jest na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania wyroku nie uzasadnia odstąpienia o wspomnianej zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (por. postanowienie SN z 9.02.2003 r., V KK 681/21).

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu wniesienia kasacji, który to środek będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy – badając złożony wniosek - nie stwierdził żadnych doniosłych okoliczności, które mogłyby spowodować nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania, a przez to przemawiać za zastosowaniem instytucji z art. 532 k.p.k.

Także obrona nie przedstawiła szczególnej argumentacji, poza odniesieniem się do zarzutów kasacji i nieposzlakowanej opinii o skazanym oraz ustabilizowanego życia rodzinnego, która potwierdzałaby, że wykonanie wyroku przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji może spowodować wyjątkowo dolegliwe, w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nie uzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Również treść zarzutów kasacji nie prowadzi do niezbitego przekonania o zasadności tego środka zaskarżenia. Materiały postępowania instancyjnego zestawione z ich oceną wyrażoną przez sądy orzekające w tej sprawie nie pozwalają – przynajmniej na tym etapie procedowania – na wnioskowanie o ewidentnej nietrafności prawomocnego wyroku. Także prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[SOP]

[a!]

